

Monitoring van de bosstructuur

tekst Geert van Duinhoven (Vakblad), Etiënne Thomassen (Bosgroepen), Rik Huiskes (Staatsbosbeheer)

> Het monitoren van de bosstructuur is een 'sport' apart. Om de structuur te bepalen zijn binnen SNL zes parameters gekozen: de mate van menging, het percentage inheemse soorten, de gelaagdheid van het bos, het voorkomen van open plekken en struweel, het aandeel dood hout en de hoeveelheid dikke bomen. Voor elke parameter is afgesproken wanneer de structuur wel of niet voldoet. Naar mate een bos meer menging of meer dood hout heeft, krijgt het meer punten.

De zes parameters kunnen op verschillende manieren worden verzameld: door een visuele inschatting te maken van de bossamenstelling per perceel of door een houtmeetkundige bosinventarisatie. De eenvoudigste manier is om de parameters per perceel visueel te schatten ('dit perceel is gemengd') en dit vervolgens naar gebiedsniveau om te rekenen. Voor het beheer levert dit echter beperkt gegevens op. Daarom gebruiken Bosgroep Zuid Nederland en Natuurmonumenten een aanpak waarbij het voorkomen van boomsoorten per gelijkvormig stuk bos wordt geschat (per opstand). De beheerkaart wordt voorafgaand aan de inventarisatie met een luchtfoto verder gedetailleerd, zodat alle structuurverschillen worden meegenomen.

Wie houtmeetkundige cijfers over het bosgebied nodig heeft, gebruikt Woodstock (ook wel SyHI genoemd). Deze steekproefsgewijze bosinventarisatiemethode levert statistisch betrouwbare hoeveelheden op over een groter bosgebied (niet per bosvak), inclusief de benodigde gegevens voor de SNL-bosstructuur. De methode wordt veelvuldig ingezet bij Staatsbosbeheer, gemeenten en particulieren. In een pilot van Bosgroep Zuid Nederland blijkt dat het goed mogelijk is om op het niveau van bosgebieden gegevens uit verschillende methoden ruimtelijk met elkaar te combineren. Dit is zeker voor provincies zeer waardevol, omdat zij op provinciaal niveau ook iets willen kunnen zeggen over de kwaliteit van de bossen<